

ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ

hanuman-chalisa.me Audio, Video, PDF & Social Sharing Options

ਦੋਹਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਰਣ ਸਰੋਜ ਰਜ ਨਿਜਮਨ ਮੁਕੁਰ ਸੁਧਾਰਿ ।
 ਵਰਣੋਂ ਰਘੁਵਰ ਵਿਮਲਯਸ਼ ਜੋ ਦਾਯਕ ਫਲਚਾਰਿ ॥
 ਬੁਦ੍ਧਿਹੀਨ ਤਨੁਜਾਨਿਕੈ ਸੁਮਿਰੋਂ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ।
 ਬਲ ਬੁਦ੍ਧਿ ਵਿਦਯਾ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ਼ ਵਿਕਾਰ ॥

ਚੌਪਾਈ

ਜਯ ਹਨੁਮਾਨ ਜ੍ਵਾਨ ਗੁਣ ਸਾਗਰ ।
 ਜਯ ਕਪੀਸ਼ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਉਜਾਗਰ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮਦੂਤ ਅਤੁਲਿਤ ਬਲਧਾਮਾ ।
 ਅੰਜਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪਵਨਸੁਤ ਨਾਮਾ ॥ ੨ ॥

ਮਹਾਵੀਰ ਵਿਕ੍ਰਮ ਬਜਰੰਗੀ ।
 ਕੁਮਤਿ ਨਿਵਾਰ ਸੁਮਤਿ ਕੇ ਸੰਗੀ ॥ ੩ ॥
 ਕੰਚਨ ਵਰਣ ਵਿਰਾਜ ਸੁਵੇਸ਼ਾ ।
 ਕਾਨਨ ਕੁੰਡਲ ਕੁੰਚਿਤ ਕੇਸ਼ਾ ॥ ੪ ॥

ਹਾਥਵਜ੍ਰੁ ਔ ਪੂਜਾ ਵਿਰਾਜੈ ।
 ਕਾਂਥੇ ਮੁੰਜ ਜਨੇਵੂ ਸਾਜੈ ॥ ੫ ॥
 ਸ਼ੰਕਰ ਸੁਵਨ ਕੇਸਰੀ ਨੰਦਨ ।
 ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਾਜਗ ਵੰਦਨ ॥ ੬ ॥

ਵਿਦਯਾਵਾਨ ਗੁਣੀ ਅਤਿ ਚਾਤੁਰ ।
 ਰਾਮ ਕਾਜ ਕਰਿਵੇ ਕੇ ਆਤੁਰ ॥ ੭ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਨਿਵੇ ਕੇ ਰਸਿਯਾ ।
 ਰਾਮਲਖਨ ਸੀਤਾ ਮਨ ਬਸਿਯਾ ॥ ੮ ॥

ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਰੂਪਧਰਿ ਸਿਯਹਿ ਦਿਖਾਵਾ ।
 ਵਿਕਟ ਰੂਪਧਰਿ ਲੰਕ ਜਲਾਵਾ ॥ ੯ ॥
 ਭੀਮ ਰੂਪਧਰਿ ਅਸੁਰ ਸੰਹਾਰੇ ।
 ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕਾਜ ਸੰਵਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥

ਲਾਯ ਸੰਜੀਵਨ ਲਖਨ ਜਿਯਾਯੇ ।
 ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਵੀਰ ਹਰਸਿ ਉਰਲਾਯੇ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਘੁਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਬਡਾਯੀ ।
 ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਿਯ ਭਰਤ ਸਮ ਭਾਯੀ ॥ ੧੨ ॥

ਸਹਸ੍ਰ ਵਦਨ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਯਸ਼ਗਾਵੈ ।
 ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕੰਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥
 ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਮੁਨੀਸ਼ਾ ।
 ਨਾਰਦ ਸ਼ਾਰਦ ਸਹਿਤ ਅਹੀਸ਼ਾ ॥ ੧੪ ॥

ਯਮ ਕੁਬੇਰ ਦਿਗਪਾਲ ਜਹਾਂ ਤੇ ।
 ਕਵਿ ਕੇਵਿਦ ਕਹਿ ਸਕੇ ਕਹਾਂ ਤੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਤੁਮ ਉਪਕਾਰ ਸੁਗ੍ਰੀਵਹਿ ਕੀਨ੍ਹਾ ।
 ਰਾਮ ਮਿਲਾਯ ਰਾਜਪਦ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ ੧੬ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਮੰਤ੍ਰ ਵਿਭੀਸ਼ਣ ਮਾਨਾ ।
 ਲੰਕੇਸ਼ੂਰ ਭਯੇ ਸਬ ਜਗ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਯੁਗ ਸਹਸ੍ਰ ਯੋਜਨ ਪਰ ਭਾਨੂ ।
 ਲੀਲਯੋ ਤਾਹਿ ਮਧੁਰ ਫਲ ਜਾਨੂ ॥ ੧੮ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਦ੍ਰਿਕਾ ਮੇਲਿ ਮੁਖ ਮਾਹੀ ।
 ਜਲਪਿ ਲਾਂਘਿ ਗਯੇ ਅਚਰਜ ਨਾਹੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੁਰ੍ਗਮ ਕਾਜ ਜਗਤ ਕੇ ਜੇਤੇ ।
 ਸੁਗਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੇਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਰਾਮ ਦੁਆਰੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।
 ਹੇਤ ਨ ਆਜ੍ਵਾ ਬਿਨੁ ਪੈਸਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਸਬ ਸੁਖ ਲਹੈ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸ਼ਰਣਾ ।
 ਤੁਮ ਰਕ੍ਸ਼ਕ ਕਾਹੂ ਕੇ ਡਰ ਨਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਪਨ ਤੇਜ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ਆਪੈ ।
 ਤੀਨੋਂ ਲੋਕ ਹਾਂਕ ਤੇ ਕਾਂਪੈ ॥ ੨੩ ॥
 ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚ ਨਿਕਟ ਨਹਿ ਆਵੈ ।
 ਮਹਵੀਰ ਜਬ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥

ਨਾਸੈ ਰੋਗ ਹਰੈ ਸਬ ਪੀਰਾ ।
 ਜਪਤ ਨਿਰੰਤਰ ਹਨੁਮਤ ਵੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੰਕਟ ਸੇ ਹਨੁਮਾਨ ਛੁਡਾਵੈ ।
 ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਵਚਨ ਧਯਾਨ ਜੋ ਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥

ਸਬ ਪਰ ਰਾਮ ਤਪਸ੍ਵੀ ਰਾਜਾ ।
 ਤਿਨਕੇ ਕਾਜ ਸਕਲ ਤੁਮ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਔਰ ਮਨੋਰਥ ਜੋ ਕੋਯਿ ਲਾਵੈ ।
 ਤਾਸੁ ਅਮਿਤ ਜੀਵਨ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥

ਚਾਰੇ ਯੁਗ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ।
 ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧ ਜਗਤ ਉਜਿਯਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਸਾਧੁ ਸੰਤ ਕੇ ਤੁਮ ਰਖਵਾਰੇ ।
 ਅਸੁਰ ਨਿਕੰਦਨ ਰਾਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥

ਅਸ਼੍ਰਨਸਿਦ੍ਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ।
 ਅਸ ਵਰ ਦੀਨ੍ਹ ਜਾਨਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਰਾਮ ਰਸਾਯਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਪਾਸਾ ।
 ਸਦਾ ਰਹੇ ਰਘੁਪਤਿ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥

ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਭਜਨ ਰਾਮਕੋ ਪਾਵੈ ।
 ਜਨ੍ਮ ਜਨ੍ਮ ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥
 ਅੰਤ ਕਾਲ ਰਘੁਪਤਿ ਪੁਰਜਾਯੀ ।
 ਜਹਾਂ ਜਨ੍ਮ ਹਰਿਭਕ੍ਤ ਕਹਾਯੀ ॥ ੩੪ ॥

ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਚਿਤ੍ਤ ਨ ਧਰਯੀ ।
 ਹਨੁਮਤ ਸੇਧਿ ਸਰ੍ਵ ਸੁਖ ਕਰਯੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਸੰਕਟ ਕ(ਹ)ਟੈ ਮਿਟੈ ਸਬ ਪੀਰਾ ।
 ਜੋ ਸੁਮਿਰੈ ਹਨੁਮਤ ਬਲ ਵੀਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਹਨੁਮਾਨ ਗੋਸਾਯੀ ।
 ਕ੍ਰੁਰੁਇਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁਦੇਵ ਕੀ ਨਾਯੀ ॥ ੩੭ ॥
 ਯਹ ਸ਼ਤ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇਯੀ ।
 ਛੁਟਹਿ ਬੰਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ਹੋਯੀ ॥ ੩੮ ॥

ਜੋ ਯਹ ਪਡੈ ਹਨੁਮਾਨ ਚਾਲੀਸਾ ।
 ਹੋਯ ਸਿਦ੍ਧਿ ਸਾਖੀ ਗੌਰੀਸ਼ਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਤੁਲਸੀਦਾਸ ਸਦਾ ਹਰਿ ਚੇਰਾ ।
 ਕੀਜੈ ਨਾਥ ਹੁਰੁਇਦਯ ਮਹ ਡੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਾ

ਪਵਨ ਤਨਯ ਸੰਕਟ ਹਰਣ - ਮੰਗਲ ਮੂਰਤਿ ਰੂਪੁ ।
 ਰਾਮ ਲਖਨ ਸੀਤਾ ਸਹਿਤ - ਹੁਰੁਇਦਯ ਬਸਹੁ ਸੁਰਭੂਪੁ ॥

